

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Dette forslag til en ny byggelov fremsættes samtidig med, at miljøministeren genfremsætter det forslag til lov om kommuneplanlægning, som blev fremsat i Folketinget den 9. maj 1974.

I forslaget til lov om kommuneplanlægning samles — i forenklet form — de bestemmelser om den kommunale by- og bebyggelsesplanlægning, som nu findes i byggelovgivningen og byplanlovgivningen m. v.

Samtidig overføres de almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser fra byggelovgivningen, som har nær tilknytning til den kommunale planlægningsvirksomhed.

Om baggrunden for, at væsentlige dele af byggelovgivningen således ønskes overført til en lov om kommuneplanlægning, henvises til bemærkningerne til lovforslaget om kommuneplanlægning.

2. Nyordningen forudsætter, at der sker en almindelig revision af byggelovgivningen. Da bygge-loven af 10. juni 1960 (i det følgende benævnt BL-1960) blev gennemført, blev de særlige bygge-love for København og for Frederiksberg opretholdt. Ved en lovændring i 1970 (lov nr. 171 af 29. april 1970) blev BL-1960 udvidet til også at omfatte Frederiksberg, medens den københavnske byggelov af 1939 blev opretholdt.

Ligesom den kommende lov om kommuneplanlægning skal være gældende for hele landet, findes det hensigtsmæssigt, at bestemmelserne i de 2 bygge-love nu samles i en fælles bygge-lov, gældende for hele landet.

3. Ved en sådan samling af bygge-lovgivningen støder man først på det problem, at Københavns bygge-lov indeholder bestemmelser om en række forhold, som uden for København er reguleret ved særlige love. Dette gælder bestemmelser om vej- og afløbsforhold, reglerne om hegn mellem nabogrunde samt matrikelvæsenets ordning.

Bestemmelserne om disse forhold foreslås udskilt af bygge-lovgivningen, således at disse forhold også for Københavns vedkommende fremtidig skal reguleres af den almindelige lovgivning for det pågældende område. Hvor denne udskillelse kræver ændring af den øvrige lovgivning, fremsættes forslag herom samtidig med dette lovforslag.

Da BL-1960 blev udvidet til Frederiksberg, opretholdtes i bygge-loven den særlige frederiksbergske matrikelordning. Også denne foreslås nu udskilt og overført til udstykningsloven.

Da der i årene efter 1960 er gennemført almindelige love om vejforhold, om afløb og om vandforsyning, foreslås de spredte bestemmelser om disse forhold, som endnu findes i BL-1960, udskilt.

4. De materielle bestemmelser i det foreliggende forslag til en ny bygge-lov omfatter herefter navnlig følgende:

Bestemmelser om opførelse og indretning af bebyggelse,

bestemmelser om bebyggelsens friarealer til ophold for såvel børn som voksne samt parkering m. v., bestemmelser om bebyggelsens placering på grunden, herunder i forhold til naboskel og vej, samt bestemmelser om vedligeholdelse af bebyggelse.

Disse materielle bestemmelser er som hidtil i vidt omfang udformet som rammebestemmelser, der forudsættes udfyldt administrativt. Denne udfyldning er hidtil sket for Københavns vedkommende i en særlig bygningsvedtægt, og i det øvrige land i et bygningsreglement, udfærdiget af boligministeren. Fremtidig agtes bestemmelserne samlet i et landsomfattende bygningsreglement, således at den københavnske bygningsvedtægt bortfalder.

De materielle bestemmelser svarer i store træk til bestemmelserne i BL-1960. Dog har man på baggrund af energisituationen foreslået, at der i bygningsreglementet skal kunne fastsættes bestemmelser, som sikrer, at bebyggelsernes energiforbrug til opvarmning m. v. ikke bliver større end nødvendigt. Om forskellige andre ændringer af mindre rækkevidde i de materielle bestemmelser henvises til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

5. Endvidere indeholder lovforslaget en række administrative bestemmelser om bygningsmyndighedens udøvelse, om byggesagsbehandlingen, om fremgangsmåden ved lovliggørelse af ulovlige forhold og om dispensation og klage m. v. Også disse administrative bestemmelser betyder i store træk en videreførelse af BL-1960, men forslaget rummer dog nogle væsentlige ændringer, som skal omtales i det følgende:

a. Efter BL-1960 udøver kommunalbestyrelsen bygningsmyndigheden i kommuner, som har en samlet bebyggelse med mere end 1000 indbyggere (samt i kommuner, der har tilvejebragt en bygningsvedtægt), medens amtsrådet udøver bygningsmyndigheden i de øvrige kommuner.

Efter de kommunesammenlægninger, som gennemførtes i forbindelse med kommunalreformen af 1970, opfylder praktisk talt samtlige kommuner